

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ol. 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Srbskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Slovinci, snujte še posojilnice!

Pod naslovom: Štajerski Slovinci, snujte še posojilnice! čitamo v „Slovenski Zadrugi“ članek, s kojega posnemamo sledeče:

Tempora mutantur et nos in illis.

Pisec teh vrstic (L.) je pred 10 in več leti priporočal, da imej vsak sodni okraj svojo posojilnico. Da bi pa en sam tak okoliš imel več posojilnic, tega si pa ni upal priporočati. Tudi se za slovenske razmere ni upal ogrevati za znano Raiffeisenovko, načelo, da bi vsaka župnija imela svojo posojilnico. Časi so se pa spremenili in časi so tudi naše nazore predrugačili..., in v zadevi števila posojilnic, kolikor naj jih namreč slovenski narod ima. Naši nazori so zdaj, da je za velike sodne okraje na Slovenskem premalo, ako imajo le po eno posojilnico, marveč naj pride že na kacic 10.000 duš en denarni zavod te vrste. Zakaj? Kar imamo slovenskih posojilnic, vse skoraj dobro vspevajo in dobro gospodarijo. To tudi morajo storiti, ker pazi na nje oko postave, oko davčnih gosposk, oko avtorizovanega revizorja, ki ima sodišča v zaslonbo in ker pazijo na nje domači odborniki in nadzorniki ter tudi ljudstvo samo.

Ako pa vidimo, da katera nova institucija dobro vspeva, dobimo veselje do nje in radi število teh novih naprav pomnožujemo. Nasprotno pa radi opuščamo stvari, ki se niso obnesle, n. pr. konsumna društva na kmetih, od katerih je bilo zlasti več na Kranjskem (pa tudi na Štajerskem) po kratkem življenju pokopanih. Nasprotno je pa s kranjskimi posojilnicami, katerih jo že nebroj v tej deželi in katere dobro vspevajo, veliko posojujejo in še več dobe v shrambo denarja, tako, da jim ga celo preostaja. Na Štajerskem je precejšnje število posojilnic, pa precej starih in dokaj močnih. Vendar pa ima slovenski Štajer, ki je tako velik kakor Kranjska, nekako le eno tretjino toliko posojilnic, kakor slednja. Osobito ima premalo Raiffeisenovk, dočim je ravno Kranjska bogata na raiffeisenskih posojilnicah.

Kakor smo že zadnjič omenili, je za velike sodne okraje, kakršni so ptujski

s 60.000 stanovalci, ali mariborski, slovenje-bistriški in drugi, premalo to, ako imajo le eno ali dve posojilnici. Z narodno-gospodarskega stališča tudi ne odobrujemo, da so cele dekanije (Zavrč, Vuzenica) brez posojilnice. Ob nemški meji, ob Muri in Dravi morala bi vsaka župnija imeti svojo posojilnico. Zato pozivljamo vse domoljube v teh krajih, da se podajo na delo in da osnujejo po časi še kacic 20—40 posojilnic na slovenskem Štajerju. Truda ni toliko niti z ustanovitvijo, niti z vodstvom! Ustanovni stroški se po navadi pokrijejo že v prvem letu z dobičkom.

„Narodni gospodar“ glasilo „Zadrugne zveze“ v Ljubljani dostavlja:

Iz teh stavkov se razvidi, da postaja pomen rajfajzenovk vedno bolj viden in umevan — tudi po tistih, ki so se zmirom ogrevali samo za velike „Schultze-Delitsch-eve“ posojilnice, ki so n. pr. ravno na Štajerskem mnogo slovenskega kapitala koncentrirale v glavne kraje pojedinih okrajev in so v takih, po največ nemčurskih mestih in trgih, postale najmočnejše davkoplačevalke — s slovenskim denarjem — v prid pomemčenih trgov in mest.

Sicer pa pravimo, da je treba ustanoviti na slovenskem Štajerju še ne samo kacic 20—40 posojilnic, temveč še vsaj 70 posojilnic.

A tudi v drugih pokrajinah naše slovenske zemlje še je treba mnogo novih posojilnic, n. pr. še je celo na Kranjskem primernih krajev za okroglo 60 Rajfajzenovk; nadalje še primanjkuje rajfajzenovih posojilnic koroškemu Slovincem, Goričanom — istotako pa tudi v Istri in Dalmaciji.

Morda priobčimo v kratkem seznam onih krajev, kjer bi se naj še ustanovile posojilnice.

Pozivamo rodoljube v takih krajih, naj ne odlašajo z ustanovitvijo.

Mi pa dostavljamo, da je posebno pri nas na Goriškem res še mnogo krajev, kjer se da ustanoviti posojilnica, ki bi bila velikega pomena za gospodarski razvoj dotičnega kraja. Zato priporočamo prav toplo, da naj se za blagor ljudstva vneti goriški rodoljubi z vso vneto lo-

tijo tega prepotrebne dela. „Goriška zveza gospodarskih zadrug in društev“ v Gorici pojde pri ustanovitvi z vsem potrebnim na roko, zlasti preskrbi uzorna pravila in poda vsa za ustanovitev in za pričetek poslovanja potrebna navodila. Na novo ustanovljenim zadrugam priskrbi poslovne knjige, tiskovine in blagajno ter dovoli kredit v tekočemu računu v primernem znesku, kakor je to že storila doslej pri enakih slučajih.

Dopisi.

Šempas, 24. avgusta. — Slavnost se nam napoveduje na prihodnjic nedeljo, slavnost, kakoršne redko napovedujejo časopisi, slavnost rodbinska.

Rod Špacapanov bo namreč obhajal stoletnico rojstva svojega deda in ustanovitelja rodu v Ozeljanu.

Priimek Špacapan se nahaja prvič v poročni knjigi leta 1695. Tega leta dne 20. novembra je župnik Joannes Milosich v Šempasu poročil Simona Špacapana iz Renč z Nežo, hčerjo Livija Romano iz Ozeljana. V krstni knjigi je ta priimek prvič vpisan dne 10. oktobra 1742. Ta dan je Janez Vid Romani de Felsenberg, župnik v Šempasu, krstil Simona, sina Sebastijanovega in Lucije Špacapan iz Ozeljana. Leta 1748. sta živeli tu že dve družini tega rodu, kajti krstna knjiga priča, da 24. marca 1748. je bil krščen Štefan Špacapan Janezov, katerega je h krstu držala gorenja Lucija Špacapanka. Ti dve družini sta se le malo namnožili in dandanes ste skrčeni na dve ognjišči.

Pred več nego sto leti se je naselila v Ozeljanu nova družina Špacapanov. Neki Simon Špacapan je prišel sem s sinom Francetom in drugo svojo družino. Temu Francetu se je rodil v Ozeljanu dne 14. oktobra 1805 prvi sin, ki je bil krščen na očetovo ime France. Stoletnico tega krsta, ki je bil prvi tega rodu v Ozeljanu, hočejo praznovati njegovi in njegovih mlajših bratov potomci.

Nekateri menijo, da je ta rod italijanskega pokolenja in so začeli svoj priimek pisati z dvojnimi zz. Toda ta pi-

se ji ni nič, a tudi stati tako brez nič ni mogla.

„Začela si je potem spletati lase in si zapela tisto:

Moj fantič je z gornjega kraja
In druge dekleta napaja;
On druge dekleta napaja
In zame ne mara nič več.

Zunaj pa je stara Korenovka pospravljala posodo in vesela je bila v svojem srcu. —

III.

Lep, topel dan je bil.

Lahek vetrič je šumel preko gozda in listje si je šepetalo skrivnostne bajke in pravljice iz starih in današnjih dni, kajti v gozdu se še danes dogajajo bajne stvari, gozd hrani pod svojim okriljem še tisoč in tisoč skrivnosti.

Kakor nadljudje se mi zde gozdna drevesa, ki gledajo doli na male rastline pod sabo; nagibajo se v vetru jedno k drugemu in šepetanja ni konca ne kraja.

Tam ob robu gozda je bilo veliko, lepo mravljinšče. V toplih dneh je kar šumelo po tej mali trdnjavici, vse črne so bile stezice in poti, po katerih so korakali pridni junaki. Vsak ima svoje delo, vsak dela zase in vendar le za

sava je novotarija novejšega časa. Prvi in drugi došlici so se v osemnajstem in prvi polovici devetnajstega stoletja pisali vedno z enim z. Znani vipavski doktor Štefan Špacapan je bil tudi še zapisan v krstno knjigo samo z enim z in so mu šele šole pripisale drugi z. V rodovini se tudi še vedno goji in vzdržuje zavest skupnosti, kar bi tudi kazalo na jugoslovanski značaj rodu.

Ta rod je vpeljal že pri svojem začetku opekarso obrt pri nas in se še vedno z njo bavi. Rod se je močno namnožil. V Ozeljanu živi po moški strani v dvajsetih hišah in šteje okroglih 120 živih udov tega priimka. Nekateri veje rodu pa prebivajo tudi po drugih krajih in deželah, v Gorici in okolici, v Vipavi, na Dunaju, v Sarajevu in drugod.

Pečajo se večinoma s kmetijstvom, a so jako nagnjeni h kupčiji in obrtniji, precejšnje število jih imamo mej inteligencno.

Najstareji živi ud rodu je Uršula Špacapan, hči zgoraj imenovanega prišleca Franceta Simonovega in Neže Brankovič, rojena dne 3. aprila 1825. in 27. novembra 1850. poročena v Vitovlje k Marinčičevim. Ta rod je dal novi županiji Ozeljan-Sv. Mišel prvega župana Janeza in prvega podžupana Franceta Špacapan.

Slavnost stoletnice se začne s službo božjo v cerkvi sv. Jakoba v Ozeljanu. Potem imajo skupni obed na Veliki Otavi, zraven pa vojaški koncert in ljudsko veselico na prostoru znanega šempaskega tabora.

Politični pregled.

Sestanek angleškega kralja z našim cesarjem.

V torka in sredo mudil se je v Ischlu, kjer se nahaja naš cesar že delj časa na letovišču, angleški kralj Edvard VII. Angleški kralj obiskal je na svojem potovanju v Marijine Vari našega cesarja, da mu je ob ti priliki čestital k 75-letnemu rojstnemu dnevu, katerega je naš cesar obhajal včeraj. In prav zato, pravijo vladni listi, da nima ta obisk nikaškega političnega pomena in da ni nič drugega nego čin uljudnosti nasproti našemu cesarju, ki je sedaj ne-le najstarejši, ampak tudi najbolj visokospoštovan izmed vseh živčih vladarjev. Vendar so

vse. Tam oni vleče hrošča, ta tu se trudi in peha z gosenco, tretji popravlja kos podrte poti proti glavnemu vhodu. Da, danes je še vse živo, a bogsivedi koliko časa še!

Zatravnikar je namreč mravljinčar. Bil je včasih lovec, a danes ne vidi več in lotil se je družega posla. Vrečo na hrbet pa hajdi v zeleni gozd lovit mravljinčev. Tudi one tam ob robu gozda je zasledil in dolgo ni trajalo, pa so bili že v njegovi vreči na hrbtu.

Prinesel jih je potem na plano in pri neki luži se je vstavil. Mala ravnica je bila tam in Zatravnikar je imel tam prostor odločen, kjer je stresel svoje mravljinčev. Na trati je naredil precej velik krog, izkopal potem po tej črti malo grapico okoli in okoli. Na sredi je bila jamica, pokrita s skledo. V grapico je potem spustil vode, mravljinčev z jajci vred je pa stresel v ta krog. Če je bilo solnčno in toplo, tedaj so koj začeli nositi mravljinčev jajca v jamico pod skledo. Nekateri so tudi hoteli zbežati, a nikjer se ni dalo. Povsod je bila okoli voda.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kazen za greh.

Povest: Spisal Janko Bratina. (Dalje.)

— Kaj raj ti dela? Ali misliš, da je ženska kot ti? Prešibka je za težka dela in škoda bi bilo, da bise pokvarila.

— Seveda, seveda! Ti vedno le svojo neumno modrost prodajaš, a boš videla, kam bo to prišlo. Mene morda ne bo več. Bog tudi mi ne daj doživeti še več sramote kot jo nosim že sedaj, a tebi jo privoščem, če bi se te le kolikaj prijelo.

Ko sta se mož in žena še prepirala, je prišla hči iz sobe v kuhinjo. Lase je imela še razpletene, obraz bled in zaspan, obleko še v neredu.

Mati je hitro segla na polico po lonec s kavo in nalila čašico te „ženske“ pijače. Koren je gledal na hčer in najraje bi bil pograbil šibo in nasekal obe.

— Le dajaj ji sedaj, dejal je potem. Zaslužila si je seveda pošteno. Celo noč dirndaj, tisti potepuh je lazil tudi do jutra tod okoli, a da ga jaz dobim mu pretisnem vsa rebra.

— Tone ni nikak potepuh, če je revež to nič ne de, a jaz ravno njega hočem, družega nobenega, oglasila se je hči in mati ji je veselo pomežikala. Ona je dobro poznala svojo hčer, vedela je, da je ravno iste narave kot ona sama.

— Kaj, ti se boš proti meni glasil, dejal je Koren in vsa barva mu je šla z lic. Ti sračka ti, kaj pa misliš? Kdo je tvoj oče?

In pograbil je v kotu brezovo metlo ter zamahnil po hčeri. Toda ta se je hitro umaknila in udarec je doletel staro po roki.

— Ti žival ti grda, zarohnela je ona. Kaj pa misliš? Ali sem te zato vzela, da me boš ubival? In zatulila je in zajokala kot bi se svet podiral.

Stara je še požugala za njim, hči pa je sedla zopet na prejšnje mesto in začela pripovedovati materi, kako ruto bi rada, kako krilo ima ta ali ona in kaj bo treba še njej kupiti.

— Le molči, bove že naredili; jaz bom že skrbela za to, da ne boš naga hodila po svetu.

In Pepca je bila sedaj srečna in zadovoljna. Odšla je zopet v sobo in začela tu pa tam kaj pospravljati. Ljubilo

pa tudi listi, ki trde, da je sestanek našega cesarja z angleškim kraljem nekaka demonstracija od strani angleškega kralja proti svojemu nečaku, nemškemu cesarju, s katerim se ni hotel na potovanju v Marijine Vane sniti, četudi se je vozil po nemški zemlji. Da niso Angleži posebno naklonjeni Nemcem, to ni nobena tajnost več in se vsak lahko prepriča o tem iz pisave angleških listov. Da ni pa to nasprotje postajalo večje, zato je skrbel do sedaj angleški kralj s tem, da se ni vendar izogibal sestati se z nemškim cesarjem, ako je le prilika na to nanesla. Ker je pa taka prilika tudi sedaj bila, in so nemški vladni listi namenoma namigavali angleškemu kralju, naj bi se tudi sedaj, ko potuje čez nemško zemljo, sestal kje z nemškim cesarjem, a je angleški kralj imel za taka namigavanja gluha ušesa, sklepajo razni listi, da je prišlo zadnji čas skoro gotovo med angleškim kraljem in nemškim cesarjem do osebnega nasprotja, ki je v stanu razmere med Anglijo in Nemčijo še bolj napeti. Pri tem pa pripominjajo isti listi, da je imel sestanek angleškega kralja z našim cesarjem mogoče vsaj v tem pogledu političen pomen, da je naš cesar kot prijatelj Nemčije in Anglije ter kot največji prijatelj in zagovornik miru, skušal na angleškega kralja uplivati, naj bi se med njim in med nemškim cesarjem vspostavile zopet prijateljske razmere, ki bi potem ugodno uplivale na razmere splošnih odnošajev med Nemčijo in Anglijo. —

Kriza v mladočeškem klubu.

„Pozor“ poroča, da namerava poslanec Stransky vsled zadnjih dogodkov odstopiti kot drugi podpredsednik mladočeškega kluba. „Čas“ pravi, da bi to ne bilo čudno, ker je Stransky že od nekaj bil v nasprotju s poslancem Pacakom in Kramarjem. Ta dva sta posebno delala zoper Körberja in za Gautscha, medtem ko Stransky ni bil nikdar navdušen nad Körberjevimi padcem in tudi ni hotel nič zaupati Gautschu. Odločitev bo seveda šele padla, ko se snide parlament.

Češko vseučilišče na Moravskem.

Zdi se, da se bo vladi vendarle posrečilo rešiti sporno vprašanje glede sedeža češkega vseučilišča tako, da ne bodo proti ti rešitvi odločno nastopili ne Nemci in tudi Čehi ne. Vlada namerava baje ustanoviti češko vseučilišče v Königsfeldu, ki leži prav tik Brna in je to mesto pravzaprav nekako nadaljevanje mesta Brna. Praška „Politik“ prinaša namreč izjave nekega poslanca, ki nekako priporoča tako rešenje:

Med Brnom in Königsfeldom — pravi — ni prave razlike. In novo vseučilišče bi moralo de facto stati v Königsfeldu, tudi če bi se ustanovilo v Brnu, ker ni misliti na to, da bi vlada hotela kupiti v Brnu samem cel kompleks hiš, ki bi jih morala še le podreti in na dobljenem prostoru zidati prostore za vseučilišče. Iz istega razloga pride tudi češka tehnika, ki je že ustanovljena v mestu Brnu, na periferijo mesta. In prav lahko bi se moglo zgoditi, da bo češka tehnika, ki bo v mestu, stala v isti ulici kakor češko vseučilišče, ki bo v Königsfeldu — tako tesno se stikata namreč oba kraja po svojih hišah.

Vlada je toraj prišla na originalno idejo, ki naj bi ustrezala Nemcem in Čehom: vseučilišča ne bo v mestu Brnu in s tem bi bilo zadovoljeno nemški volji; in vendar bo prav za prav tudi v Brnu, zbog česar naj bi se s to idejo zadovoljili Čehi!

Sestanek hrvatskih poslancev.

V sredo je bil v Dobrovniku sestanek dalmatinskih narodnih zastopnikov. Dogovorili so se, da skličejo na Reki sestanek vseh hrvatskih opozicijskih poslancev.

Avstro-ogrška in srbska trgovska pogodba.

Beligradska „Štampa“ je priobčila pogoje, na temelju katerih je Avstro-Ogrska pripravna skleniti trgovsko pogodbo s Srbijo. Ti pogoji so nastopni: 1) Avstro-Ogrska ni naklonjena skleniti veterinarske konvencije. 2) Glede izvažanja živine vsake vrste je Avstro-Ogrska pripravljena sporazumeti se s Srbijo na temelju določene števila, to je določi se, koliko glav živine vsake vrste da sme Srbija na leto uvoziti v Avstrijo. 3) Glede uvažanja žita iz Srbije ne pride Avstro-Ogrska pod svojo minimalno carino (K 6.30 po kvintalu). 4) Trgovinska pogodba bo na temelju predstojajočih pogojev tarifna pogodba. „Štampa“ označa te pogoje avstro-ogrške monarhije kakor zmagavo avstro-ogrskih agrarcev, in meni, da so s tem oškodovani trgovinski interesi Ogrske in uničeni oni ogrski trgi, ki žive od izvozne trgovine Srbije. Ako Avstro-Ogrska popolnoma ne spremeni svojih pogojev, se Srbija uravna brez pogodbe ter bo morala za svoj izvoz živine in svoje poljske pridelke iskati drugih trgov.

Ogrska kriza.

„Egyetértés“ prinaša sledečo senzacijonelo vest: Vojna uprava izkuša na vse mogoče načine, da bi dobila vojakov. Izslužene vojake je mogoče pridržati le do novega leta. Na njihovo mesto bi se morali vpoklicati nadomestniki. A tem ni mogoče izročiti pozivnic. Sedaj si izkuša vojna uprava odpomoči s poizkušeno mobilizacijo. Ta se proglašja s plakati. Ko so ti nabiti, se morajo zgledati vsi rezervisti in nadomestniki pri svojih polkih. Ko pridejo, jih bodo pridržavali v službi, kolikor jih bo treba, ostali se bodo vrnili domov.

Finančni polom na Ogrskem.

Albert Rothschild izrazil se je nasproti nekemu visokemu ogrskemu dostojanstveniku, da je na Ogrskem neizogiben finančni polom, ako se kriza ne reši do konca septembra t. l.

Socialistiško gibanje v Italijanski armadi.

Iz Rima poročajo, da v italijanski armadi narašča socialistiško gibanje. Nedavno je minister Pedotti odredil, da se imajo pri vseh posadkah na Italijanskem izvršiti stroga preiskavanja. Pri tem so zaplenili mnogo knjig in pisem, ki so zelo obtežila za vojake. Umirovljeni podčastniki so se pa te dni zbrali in zahtevali od vlade, da jim preskrbi obljubljene civilne službe.

Italijani v Albaniji.

Iredentovsko društvo „Dante Alighieri“, ki podpira izdatno tudi društvo „Lega Nazionale“ in se prav intenzivno zanima za poitalijančevanje slovenskega prebivalstva v Primorju, v Istri in v Dalmaciji, sklenilo je odposlati tudi v Albanijo svoje zaupnike, ki naj bi ustanavljali italijanske šole.

Glasovanje za ločitev Norveške od Švedske.

Konečni lizid glasovanja za ločitev Norveške od Švedske, ki se je vršilo te dni, je ta-le: Za ločitev glasovalo jih je 308.000, proti ločitvi pa le 184.

Atentat na kitajsko cesarico.

„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Tientsina, da je bil na kitajsko cesarico na potu v poletno palačo izvršen atentat. Storilec je bil preoblečen kakor vojak ter je bil od nekega regularnega vojaka preboden z bajoneto. Cesarica je ostala nepoškodovana.

Armenska zarota.

V Smirni so odkrili veliko armensko zaroto. V armenskih hišah so našli 80 velikih in 48 malih dinamitnih bomb. Mnogo oseb je bilo aretovanih. Radi tega vlada v sultanovi palači izredno razburjenje.

Nameravan atentat na Roosevelta.

Iz New-Yorka poročajo: Predsednik Roosevelt je neposredno pred svojim odhodom v Wilkesbarre prejel pretilno pismo, da se njegov vlak z dinamitom požene v zrak. Radi tega so bile izdane različne varstvene odredbe.

Preganjanje kristjanov v Tibetu.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija: V Pekin so došla poročila o krvavem klanju francoskih misijonarjev v Tibetu. Podaniki Dalaj Lame so razrušili več katoliških misijonov in pomorili veliko število francoskih misijonarjev. Posredovalo bo francosko poslanstvo.

Dogodki v Macedoniji.

Iz Monastirja prihajajo vznemirjajoče vesti. Glasom nekega poročila je baje neka močna grška četa napadla vas Kalandrog ter ubila 16 Srbov; glasom nekega drugega poročila so bolgarski ustaši oplenili srbski samostan Maolaj ter ubili predstojnika.

Vstaja na Kretl.

S Kandije se poroča, da se vrše tam boji med ustaši in med ruskimi in angleškimi četami. Taki boji znali bi postati jako nevarni in iz njih znal bi se izcimiti na Balkanu velikanski bojni plamen, kar bi dandanes Angležem najbolj ugajalo. Prizadeta bi bila v tem slučaju v prvi vrsti tudi Avstrija, ki bi se čutila poklicano, da po svoje začne gasiti tak plamen.

Mirovna pogajanja.

Sodeč po poročilih, katera prinašajo razni angleški in drugi listi o razvoju pogajanj med ruskimi in japonskimi pooblaščeneci, dalo bi se že danes sklepati, da so napravili pooblaščeneci zama dolgo pot v Ameriko, kajti do sklepa miru sedaj še skoro gotovo ne pride. Iz začetka šlo je pri pogajanjih gladko kakor po loju. Vsprejetih je bilo osem točk brez vsake ovire, a ko je prišel voz pogajanj do devete točke, ki govori o vojni odškodnini, se je pa precej ustavil in težko boče najti priprege, ki bi ga spravila naprej. Ravno na take ovire zadeli so pooblaščeneci pri X. in XI. točki, ki govorita najbrže o odstopu otoka Sahalina ter o odstopu interniranih ruskih vojniških ladij. Vsled teh ovir so se baje pogajanja vsaj začasno, ako ne definitivno, pretrgala. Toliko pravimo, je po-

sneti iz poročil, katera prijavljajo listi, imajoči v Portsmouthu svoje dopisnike. Sicer je večina poročil najbrže izmišljenih, če se pomisli, da so pogajanja strogo tajna.

Rusko-japonska vojska.

General Linevič je dne 14. t. m. brzojavil: Dne 13. t. m. so japonske torpedovke obstreljevale Lazarevo. Njihovi poskusi, da bi izkrcali čete, so bili odbiti. Glasom poročil iz Koreje je dne 5. t. m. neki japonski oddelek iz Kopung-sana prodril do nekega ruskega oddelka, ki se je nahajal pri Čakeri, toda bil je odbit. Sovražnik je dne 6. in 7. ponovil ofenzivo, toda moral se je umakniti. Istočasno so Japonci prodrli do nekega drugega ruskega oddelka, a bili so tudi odbiti. Japonci so bežali ter so pustili na bojišču mnogo mrtvih in precej municije. Dne 10. t. m. se je vršil boj pri Ogienhi. Ruski oddelek je napadel Japonce ter jih zapodil proti južni smeri, zaplenivši mnogo orožja in municije. — V neki drugi brzojavki poroča general Linevič: Glasom poročil iz Koreje so Rusi po boju z Japonci zasedli vas Kaputsu. Streljanje pri Lazarevu je dne 13. t. m. zjutraj ponehalo. Japonske torpedovke so se oddaljile.

„Birž. Vjeđ.“ poročajo, da je od generalnega adjutanta Kuropatkina prišlo pismo na nekega peterburškega prijatelja, v kateremu poveljnik prve armade sporoča, da so odstranjene zapreke, ki so doslej ovirale rusko zmago in da se sme z večjo gotovostjo ko doslej upati na zmago nad sovražnikom.

Poroča se, da se Rusi umikajo preko reke Tumen ter da se izognejo bitki v severni Koreji. Potrdila še ni.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 15. t. m.: Zasedanje Kamčatke se kmalu objavi. Posadka obstoja samo iz enega batalijona ter je brez vsake zveze z drugimi ruskimi vojnimi silami.

Na bojišče sta odšli dve ruski bateriji prevideni z obrambenimi četi.

Ves 19. armadni zbor je že dospel v Mandžurijo.

Domače in razne novice.

Cesarjev rojstni dan. — Včeraj obhajal je naš cesar svoj 75. rojstni dan. Ta dan obhajal se je slovesno širom cele naše države. V Gorici bila je v stolni cerkvi ob 10. uri predpoludne slovesna sv. maša, katere so se udeležili predstojniki raznih civilnih oblasti kakor tudi vojaških. Ob 7. uri zjutraj pa je bila na Rojcah vojaška maša, pri kateri je bil tuk. pešpolk št. 47. Udeležil se je te maše poveljnik 56. brigade G. M. Viljem Wachsmann, ki je dospel v četrtek zvečer iz Trsta v Gorico. Na predvečer cesarjevega rojstnega dne igrali sta po mestu vesele koračnice mestna in vojaška godba. Včeraj popoldne bil je v hotelu „Post“ obed, katerega se je udeležilo kakih 130 oseb med častniki in drugimi povabljeni. Pri obedu je igrala vojaška godba.

Namestnik princ Hohenlohe se je v sredo zjutraj povrnil z dopusta zopet v Trst.

Z dopusta vrnil se je v Gorico voditelj tuk. okrajnega glavarstva, dvorni svetnik g. Henrik grof Attems.

Dr. Ivan Benković, ki je bival nekaj časa v Gorici, kakor odvetniški kandidat, je prevzel odvetniško pisarno g. dra. Gvidona Srebre v Brežicah na Slajerskem.

Za „Šolski Dom“ prejelo je upravništvo „Gorice“: Stava pri Martinu v Šempasu dne 15. avgusta 2 K.

Srečna hvala!

Preplače za „Šolski Dom“ za S. Gregorčičevo knjigo „Job“ so poslali naslednji rodoljubi in dobrotniki: Dr. P. Turner v Mariboru 270 K; grof Miroslav Marenzi, namestniški svetnik v Trstu 270 K; Alojzij Širca v Gorici 30 vin.; Valentin Marčič, župnik na Slapu, Kranjsko 160 K.

Deželni odbor goriški je v svoji seji dne 5. avgusta imenoval praktikanta na deželnem hipotečnem zavodu. Slovenska odbornika sta zahtevala, naj se imenuje za to mesto Slovenec, ker so vsi drugi uradniki na tem zavodu razun enega Italijani. A imenovan je bil Italij n. Iz tega in iz drugih imenovanj, kakor tudi iz postopanja deželnega odbora v drugih zadevah sta sklepala slovenska odbornika, da ne moreta varovati koristi goriških Slovencev tako, kakor se jim je zdelo potrebno. Zato sta odložila svoja mandata kot odbornika z namenom in željo, da bi se drugim posrečilo doseči, kar je bilo njima zabranjeno. Namesto

profesorja Berbuča je stopil v deželni odbor njegov namestnik Ant. Jakonič; namesto Klančiča bo najbrže poklican dr. Gregorčič, katerega je Klančič namestoval, kakor je bil poklican dr. Verzeznassi po smrti svojega namestnika dr. Venutija. Želeti je, da bi se razmere v deželnem odboru poblažile in da bi se vrnili časi iz začetka sedanje dobe, ko so se vršila imenovanja in drugi sklepi soglasno po medsebojnem sporazumljenju in dogovoru. Imenovani odborniki, oziroma njihovi namestniki ostanejo v službi, dokler deželni zbor pri prihodnjem zasedanju drugače ne ukrene.

Vojaška vest. — Tuk. domobranski bataljon odpeljal se je v četrtek po železnici v Divačo, od koder se poda k vajam v Palj, kjer se snide celi domobranski polk št. 5.

Jutri v Sovodnje! — Kakor naznanjeno, vršila se bo jutri v Sovodnjah ob lepem vremenu veselica, katero prirede sovodnjski in rubinski pevci v korist „Dijaskemu podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju“ in pa „Šolskemu Domu“ v Gorici. Zanimanje za veselico je v mestu in na deželi splošno in udeležba obeta biti res velika. Goriški izletniki se lahko peljejejo v Sovodnje z vlakom ob 2:10 minut. Za nazaj v Gorico so jako primerne železniške zveze namreč ob 6:1/2, ob 10. in ob 12:1/2 popoldne. Sicer bodo tudi tramvajski vozovi goriškim izletnikom na razpolago in sicer bodo čakali konec nove ceste, kjer se obrne proti mitnici. Tramvaji se podajo v Sovodnje točno ob 3. uri pop. in se plača do veselice prostora 20 kr. — Režiser igre „V Ljubljano jo dajmo“ je G. Molek. V mraku se bodo spuščali krasni umetelni ognji pod vodstvom pyrotehnikarja g. Makuca.

Kolesarsko društvo „Gorica“ napravi jutri t. j. v nedeljo izlet v Sovodnje k veselici. Odhod ob 2. uri pop. izpred kavarne „Central“. Gg. člani so naprošeni kolikor mogoče s kolesarsko opravo ter z društveno čepico priti k izletu.

O d b o r.

Gospoda Josipa Gorlupa, lastnika pivovarne, nahajajoče se v Gorici na Tržaški cesti, ganila je strašna osoda, ki je zadela kovača Vicencija Štrosarja iz Solkana, ki je na praznik Vnebovzetja pri romarski cerkvi na Prevaleh trčil, vozeč se na kolesu, z nekim vozom tako močno, da je ostal takoj mrtev, tako globoko, da je sklenil prirediti v nedeljo na prostoru, kjer se nahaja njegova pivovarna, koncert, kojega dohodek se bo izročil pokojnikovi družini, obstoječi iz udove in štirih nedoraslih otrok. Pri koncertu igra voja kagodka tuk. pešpolka št. 47. Vstopninah koncertu znaša 20 vin. in se bodo hvaležno vsprejemala tudi morebitna preplačila, kar vse pride na korist nesrečni družini.

Izmišljeno ubojstvo. — Včerajšnji „Piccolo“ priobčil je senzacijonelo vest, da so v torek v Kostanjevici na Krusu tamošnji prebivalci ubili nekega jednoletnega prostovoljca, Tržačana. Kakor po navadi, lagal je „Piccolo“ tudi včeraj debelo. V Kostanjevici prišlo je res v torek do pretepa. Neki italijanski delavec izzival je namreč domačine, žaleč, vsaj tako se nam pripoveduje, slovensko trobojnico. Uzaljeni in izzivani domačini so ga na to še precej naklestili. Opomniti je treba, da se je to godilo v resnici vpricho nekaterih častnikov in jednoletnih prostovoljcev, a prostovoljca Tržačana bilo ni nobenega poleg in ga zategadelj tudi niso mogli ubiti.

Strašna nesreča. — V torek podali so se štirje Solkanci na kolesih v Barbano, kjer je bil cerkveni shod. Od tam šli so na Prevale k romarski cerkvi, ležeči med Mušo in Medano. Obiskali so tu cerkev ter se odpravili proti domu. Na potu pride jim nasproti dvokolesni voz. Ko se je namreč jeden izmed štirih Solkancev, Štrosar Vincencij, nahajal na strani blizu voza, udaril je voznik po konju, ki je z vso silo odskočil na ono stran, na kateri se je nahajal Štrosar. Pri ti priliki zadelo je oje Štrosarja s tako močjo v prsa, da ga je vrglo s kolesa in da je že malo trenutkov potem v naročju tovariša, mizarja Komela Franceta, izdahnil svojo dušo. Štrosar je bil oženjen ter zapuščal udovo in štiri nedorasle otroke. Pripomniti je, da trije gospodje, ki so sedeli na vozu, niso imeli srca skočiti na pomoč ponesrečencu, marveč dirjali so z lica mesta nesreče dalje.

Poročilo o stanju ljudsk. šolstva v okraju goriškem za leto 1904-1905. — Te dni izšlo je v „Narodni Tiskarni“ v Gorici poročilo o stanju ljudsk. šolstva v okraju goriškem za leto 1904-1905, katero je sestavil c. kr. okrajni šolski nadzornik g. Franc Finšger ter založil c. kr. okrajni šolski svet za goriško okoličje v Gorici. To poročilo obsega poleg šolskih vesti, katere je spisal c. kr. okrajni

šolski nadzornik g. Finšger, tudi dva spisa, in sicer „Št. Mavér“, katerega je spisal učitelj g. Anton Kutin in o katerem je bilo že v našem listu govora, ko ga je namreč g. pisatelj izdal v posebni brošuri, ter „Zdravljenje jecljavcev“, katerega je spisal nadučitelj g. Ignacij Križman.

Iz šolskih vesti posnemamo, da je podučevalo v goriški okolici na 85 šolah 76 učiteljev, in sicer 13 prve plačilne vrste, 24 druge in 39 tretje plačilne vrste ter 51 učiteljic, od katerih je bilo 6 I., 11 II. in 34 III. plačilne vrste. Pomožnih učiteljev bilo je 5, učiteljic ženskih ročnih del pa 16. Štirirazredni šoli sta bili v minoletem letu dve, namreč v Dornbergu in v Ločniku, v tem zadnjem kraju italijanska. Trorazrednih šol bilo je 8, dvo-razrednih 25 in enorazrednih 25. Število šolodolžnih otrok znašalo je 12.631. Oproščenih jih je bilo od šole 423, tako da bi moralo v resnici obiskovati šolo 12.208 otrok. Šolo jih je pa obiskovalo 11.806, in sicer 5948 dečkov in 5858 deklic. Učilo se je torej skupaj 99,1% v resnici šolodolžnih otrok. Zavoljo težkih telesnih ali duševnih hib ni hodilo v šolo 88 otrok, in sicer 45 dečkov in 43 deklic.

Oznanilo. — Davčni oddelek c. kr. okrajnega glavarstva naznanja: Izvlečki iz plačilnih nalogov za osebno dohodninski davek cenilnega okraja „Gorica mesto“ in političnega okraja „Gorica dežela“ bodo razpostavljeni na vpogled skozi 14 dni računajoč od 21. avgusta t. l. ob uradnih urah pri omenjenem davčnem oddelku.

Prišli na sled ukradenemu konju. — Kakor smo svoječasno poročali, ukraden je bil posestniku Petru Krasniku v Koprivi v Furlaniji iz hleva beli konj. Krasnik se je seveda mnogo trudil, da bi prišel svojemu konju na sled, a zaman. V sredo pa je zagledal na Fran Josipovem tekališču belega konja, vpreženega pod tovorni voz, ki se mu je zdel enak njegovemu in o katerem se je pozneje prepričal, da je res njegov. Voznik povedal je Krasniku, da je konja kupil od nekega Mervizze. Konja so sekvestrirali in vsa zadeva naznanila se je sodni oblasti, ki je že uvedla preiskavo. Tatu so baje že na sledu.

Deželni zavod gluhonemih. — Tudi letošnja javna preskušnja v zavodu gluhonemih se je sponesla prav dobro. Dela, ki so jih izvršili med letom učenci in učenke, njih govorjenje itd. so nam jasna pričla, koliko so se trudili voditelj preč. g. Lenardič, g. učitelj Rudež in g. žne učiteljice.

Učenci in učenke so bili vprašani v vseh predmetih in so odgovarjali prav dobro. Predsednik izpraševalnega odbora je na koncu izrekel zasluženo zahvalo učiteljskemu osebju. V minuletem letu je bilo v zavodu 35 moških in 34 ženskih gluhonemih.

Nesreča. — Posestnik Golob Josip iz Solkana vozi kamenje, ki se potrebuje pri zgradbi železniškega mostu čez Sočo pri Solkanu. Na tom delu bil je tudi v sredo predpoludne okoli 10. ure. Ko se je približal voz, pod katerega je bil vprežen par lepih volov Ovinku nad Solkanom, zažgali so v bližnjem kamnolomu mino, na katero je bila položena še precej težka greda. Mina pognala je gredo daleč na visoko in padla je jednemu izmed vpreženih volov ravno na tilnik in s tako močjo, da je vol kmalu potem poginil. Vole je spremljal Golobov sin, mali dečko, kateremu se pa ni nič zalega zgodilo. Razume se samo ob sebi, da je moral oni, ki ima kamnolom v najemu, Goloba odškodovati.

Najdene ukradene reči. — Na ukaz tuk. okrožnega sodišča so orožniki preiskali stanovanje neke Alojzije Furlan v Sv. Križu pri Nabrežini. Alojzija Furlan je namreč sestra nekega Furlana, ki se nahaja v kaznilnici v Kopru. Orožniki našli so pri omenjeni Furlan mnogo perila in zlatanine, kar je bilo vse najbrže ukradeno. Perilo zaznamovano je s črkami M. J., R., C., M. T., in M. Vse te reči nahajajo se sedaj na tuk. okrožnem sodišču, kjer si jih lahko ogledajo oni, kateri menijo, da so jim bile ukradene.

Prišel k vojaškim vjam s štiriml otroci. — Te dni bil je pozvan k vojaškim vjam v Gorico domobranski rezervist Andrej Sever, doma iz Ribenberga, a stanujoč v Prvačini. Sever je oženjen in ima štiri otroke, od katerih ima najstarejši kakih 7 let. Ker se nahaja žena baje v Aleksandriji, mora za otroke sam skrbeti ter jih nadzorovati. Zaradi tega je prosil, da bi ga oprostili od vojaških vaj, a prošnje mu niso uslišali. V nedeljo prišel je v Gorico, da se predstavi vojaški oblasti, a objednem pripeljal je s seboj tudi štiri otroke, katerih ni vedel doma komu izročiti in za katere naj bi torej za časa vaj skrbela vojaška oblast. Vojaški oblasti pa ni preostalo drugega nego, da je oprostila Severja vojaških vaj ter ga poslala domov z otroci.

Iz Mirnika nam poročajo: Pri nas se je napravilo novo pokopališče, katero se bode slovesno blagoslovilo dne 27. t. m.

Pomiloščenje. — Uradni list je priobčil, da je cesar pomilostil 41 kaznjencev; od teh 5 v Kopru in 3 v Gradišču.

„Narodni kolek“ na pismih. — Opozarjamo občinstvo na naredbo poštnega ravnateljstva, po kateri je treba za vsako pismo, kolekovano na adresni strani z narodnim kolekom, plačati kazni 14 stot., zato kolekujte pisma na zadnji strani, da se ne bo polnila državna malha na ta način z našimi novci.

Izlet za proučevanje hmeljarstva za kranjske kmetovalce v Savinsko dolino na Štajerskem priredi c. kr. kmetijska družba kranjska v ponedeljek, 28. avgusta t. l. — Na Kranjskem se je začelo veliko zanimanje za hmelj, in če se bo ta dobro obnesel, bo to za kranjskega kmeta velikega pomena. Da bi se pa kmetovalci, preden začno hmelj v večji meri sadi, natanko poučili o sajenju, priredi c. kr. kmetijska družba kranjska 28. t. m. v Savinsko dolino na Štajersko poučen izlet, kjer si izletniki ogledajo velike nasade hmelja, obiranje, sušenje in spravljane hmelja, različne sušilnice, poskusne nasade različnih vrst itd. S tem ogledovanjem bodo vezvana tudi predavanja o hmeljarstvu, tako da se kmetovalci lahko natanko pouče, kako je hmelj obdelovati in kako se to obdelovanje izplačuje. Izlet bo vodil gospod mlekarški nadzornik J. Legvart. Vsi oni kmetovalci, ki se za hmeljarstvo zanimajo, se vabijo, da se tega izleta udeležijo. Izlet bo trajal samo en dan in bo stala vsa vožnja iz Ljubljane in nazaj v III. razredu 6 K. Udeleženci se odpeljejo iz Ljubljane 28. t. m. z južnega kolodvora ob 5. uri in 15. min. zjutraj do Celja in od tam v Žalec, in zvečer nazaj, tako da dojdejo v Ljubljano ob 9. uri 33 min. Za izlet se je zglasiti do 25. t. m. pri c. kr. kmetijski družbi kranjski.

Po mnenju nekaterih naših rodoljubov vspeval bi hmelj gotovo tudi na Goriškem posebno na Tolminskem in bilo bi zategadelj želeli, da bi se tudi Goričani pridružili kranjskim izletnikom. Neki rodoljub nam je sporočil, da je pripraven prinašati k stroškom za tako poučno potovanje 20 kron, ako bi se ga hotela udeležiti kaka pripravna oseba iz katastralne občine Vrsno.

Seveda bila bi v prvi vrsti dolžnost „Gor. kmet. družbe“, da bi z denarno podporo šla na roko ljudem, ki bi se hoteli udeležiti omenjenega poučnega izleta.

Vabilo k skupni naročbi mazila proti malemu pedicu. — Letos ugonobila je ta mala gosenica nad 3/4 sadnega pridelka. Osobito črešnje, hruške, marelice in breskve so mnogo trpele. Edino sredstvo proti temu mrčesu so papirnati kolobarji, ki se ovijejo okoli debla in namazejo z mazilom, katero ostane dolgo časa mehko. V tem mazilu se vlovijo mali malega zmrlkarja, ko leze meseca oktobra in novembra na drevo, da bi tam odložila zalego. Najboljše mazilo, ki se danes pozna, je Pfropfova „Petrina“. Udje „Goriškega kmetijskega društva“ vabijo se tem potom na skupno naročbo tega mazila. Cena je okoli 36 K za kvintal. Tudi papir za povitke se za more skupno naročiti. Kdor ga hoče, navede naj množino v kilogramih. Prijave se

sprejemajo do 15. septembra t. l. Predsedništvo „Goriškega kmetijskega društva“ v Gorici (Stolni trg 2).

Vojaški novinci v tostranski polovici bodo pozvani letos v aktivno službo na dan 16. oktobra. — Enoletni prostovoljci in novinci vojno mornarice pa na dan 2. oktobra. — Nadomestni rezervisti bodo pozvani k vojaški študentski izobrazbi najbrže šele pomladi leta 1906.

„Ne kliči vraga“ je naslov šaligrigi, katero je spisal g. Jaka Štoka v Trstu in ki se jo dobiva pri pisatelju g. Jaki Štoka, ulica Giorgio Galatti št. 18. Jeden iztis stane 50 vin., po pošti 10 vin. več.

Otrok utonil v čeburu. — V Kopru je nek 18-mesečni otrok utonil v domači kleti v čeburu polnem vode. Mati ga je pustila doma samega.

Vzglede našim trgovcem. — Iz Prage poročajo: Zastopniki čeških trgovskih zbornic so sklenili pozvati češke trgovce, naj se odslej pri svojem občevanju z raznimi tvrdkami v Avstriji poslužujejo le češčine posebno pri občevanju s tvrdkami na Nižje Avstrijskem. Če bi naši trgovci več korespondirali slovenski, bi bilo to njim v čast, mnogim Slovincem pa bi pripomogli do službe korespondentov. Sledimo češkemu vzgledu!

Nezgodna na vojaški vaji. — Pri vojaški vaji na Južnem Tirolskem je padel en top s šestimi konji in tremi topničarji 30 metrov globoko. Nekaj konj je ubitih, vojaki so pa le lahko poškodovani.

Sneg na Koroškem in Kranjskem. — V soboto zjutraj je sneg pobelil vrhove koroških planin in se je temperatura znižala na 10 stopinj R.

Tudi po gorah nad Kranjsko goro je zapadel sneg zelo aizko.

Slovenska zmaga v Slov. Gradu. — Na volitvi v okrajni zastop iz veleposestva so v torek zmagali Slovenci. Ker je tudi v kmetijskih občinah zmaga gotova, bo večina v okrajnem zastopu slovenska.

Vas zgorela. — Vas Felső Surcesek, v Turoški županiji na Ogrskem, je, izvzemši 13 hiš, pogorela. Požar je uničil tudi cerkev, šolo in občinsko hišo. Zgorel je tudi en otrok. Nad 100 rodbin je brez strehe. Škode je nad 700.000 kron. Ogenj je nastal vsled tega, ker je iskra iz neke lokomotive padla na slamnato streho.

Cesarju so vzeli lov na Ogrskem. — V soboto se je vršila dražba lovskega revirja Gödölle na Ogrskem, ki ga je že dolgo imel v najem dvor. Med prebivalstvom se je opažalo že dolgo gibanje, naj se kraljevemu dvoru vzame lov. Pri dražbi je kraljevi nadlovec Stefelka ponudil takoj 1000 K, nakar je ponudil poslanec Hedervary 2000 K. Nadlovec je obljubil sedaj 2500 K, ko je to opazil poslanec Hedervary, je stavil predlog, naj občina vzame v pogoje, da se lov ne sme izvrševati, ko je navzoč dvor. To so odklonili. Nato so napadali nadlovca, češ, da je surov in brutalen s prebivalstvom. Ko je slišal nadlovec ta očitana je dejal: „To je demonstracija proti Dunaju!“ in odšel. Nato je dobil lovsko pravico poslanec Hedervary za 2500 K.

Zadrski Italijani v Pulju. — V torek napravili so zadrski Italijani izlet v Pulj, kjer so priredili s puljskimi Italijani pravo pravcato iredentovsko demonstracijo. Posebno provokatorična bila sta pozdravna govora puljskega župana, notarja dr. Stanića in pa zadrškega župana Zilliotta.

Puljski župan, dr. Stanić, je dejal, da se Zader in Pulj borita proti skupnemu sovražniku, proti Slovanom. Zadrski župan dr. Zilliotto se je spominjal dni, ko sta Zader in Pulj žrtvovala svoje sile za beneškega leva. Pri obhodu po korzu so Zadrčani in puljski fakini rjuli prepovedano pesem: „Nella patria dei Rossetti“. Zvečer je prišlo do izgređov, ki so jih izzvali Lahi; pobilo se je nekaj šip in stolov. Štiri gostilne in kavarne so morali zatvoriti. O polnoči, ko so zadrski izzivači odšli, je zopet prišlo do demonstracij. Nekaj oseb je zaprtih.

Znani ruski hujskač in puntar pop Gapon se je v sredo peljal skozi Meran na Južnem Tirolskem na avtomobilu.

Nagrada na padgane. — Z Reke poročajo: Vsled naročila notranjega ministra bo mestni magistrat prihodnje dni izdal razglas, ki razpisuje nagrado 8 vinarjev za vsako ujeto podgano. To pa z ozirom na velikansko število podgan na Reki, ki škodujejo v gospodarskem in zdravstvenem oziru.

Zahvala Andreju Gabrščeku, lasniku „Soče“ in „Primorca“.

Jako hvaležen sem Vam, dragi Andrej, da ste se spomnili zopet name v vrlih svojih listih, ki so polni skrbi za sv. katoliško cerkev. Vedite, da sem mož, ki hvaležno sprejemam vse dobre nauke in ponižno vtaknem v žep vsak zaslužen ukor, ki mi ga dà kaka blaga duša, kakor ste n. pr. Vi. Kolika čast za me, bornega kanalskega podružnika, da se poniža taka korifeja slovenske inteligence, meni, revčeku, dati lepa navodila v službovanju. Kdo drugi bi rekel: „Pustimo zgago! saj ni vreden, da ga pogledam!“ Vi pa revnate vse drugače. Iz zgolj dobrohotnosti — saj tu se ne gre za „dovtip“ življenja — in zgolj skrbi za sv. katoliško cerkev, ste me hoteli, kot dober oče, malce okregati, kaj ne? In ravno to je znak Vašega plemenitega značaja.

Toda dragi Andrej, samo en svet si dovolim Vam podati, ako se sploh smem tako daleč spozabiti v svoji nevednosti. — Svetujem Vam samo, ne verujte vsem „kvantam“, ki Vam jih utegne kateri pijanček prinesiti pod nos. Saj veste, kakšen je ta svet. „Spodobnosti že vidiš zid razsuti!“ vskliva pesnik in ž njim tudi jaz. Žalostno; a resnično. — Tako Vas je — dovolite, da Vam rečem prav po domače — našal oni človek, ki Vam je poročal o tistem nameravanem krstu v Kanalu. Pravil Vam je in Vi — o zmota! — ste verjeli, da je bil dotični otrok jako slab in da se je bilo bati, da skoraj umrje. Resnica pa je, da otrok je bil rojen že 14. julija, torej kake tri tedne pred krstom, da je bil vrlo zdrav in krepko razvit ter da je pri krstu v Plaveh vpil kot pravcati „orjaček“. O boleznih torej še duha ne! Če torej Vi take neresnice v svojih glasilih priobčujete, se Vam bodo osli smejali. Mar mislite, da ljudje ne vedo, kaj je na stvari?! Nikar torej ne bodite prelahkoverni in takih neresnic ne priobčujte, sicer bodo Vaša „vrla“ glasila izgubila na ugledu. Ravno tako Vas je dotični poročevalec nahnul s priobčeno trditvijo, da meni ni mar ni za dušo ni za telo otrokovo. Rečem Vam, da ni o duši, ni o telesu, niti govora ni bilo, ampak dotičnemu očetu nisem mogel vstreti zato, ker nisem smel. — Deskljanski matrik namreč nimamo v Kanalu, ampak v Plaveh jih ima g. oskrbnik dotične duhovnije in le na njegovo prošnjo oz. priporočilo bi bil smel krstiti, sicer pa ne, ker drugače nastanejo lahko zmešnjave v matrikah. Potem se ima le sitnosti in neprijetnosti z oblastnijami, katerim je treba pošiljati izpiske. Menda me umete; saj ne govorim detetu.

Mož je torej mislil, da se mu bo posrečilo krstiti otroka v Kanalu, ker je — kaj pa da — bolj nobel takò; delati namreč izjeme. — A ni šlo. Jaz sem ga odslovil obžalujoč, da ne morem ugoditi njegovi prošnji in ga nisem zapodil, kakor Vam je poročal; a on — povem Vam h koncu še to — je odšel iz hiše, kakor kak star „gođec“ robato in osorno, kar se je meni, ki nisem bogosvedí kakò priučen etiketam, nelepò zdelo. Takò je in nič drugače. Zato Vam svetujem še enkrat v Vaše dobro: Pustite „kvante“ in priobčujte resnico! Z lažmi ne bo moč goče napredovati. Že pregovor pravi, da laž ima kratke noge. Resnica pa je Bogu in ljudem ljuba. Hvaležni Vam

Leopold Pečenko,
podružnik v Kanalu.

„Krojaška zadruga“

Gosposka ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje brezplačno.

Cene so stalne.

Povna vsake gospodnje je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodnjstvu, kadar se napravlja kavina pijača.

Zahtevajte le izvrinje saveje z imenom -KATHREINER-

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Br. 1624.

Razpis dražbe.

Razpisuje se zmanjševalna dražba za zgradbo novega šolskega poslopja v Mirnu.

Sklicna cena 40.330 K 28 h.

Načrt, predvarek in gradbeni pogoji so razpoloženi na ogled v uradu c. kr. okrajnega šolskega sveta v navadnih uradnih urah.

Sprejemajo se le pismene ponudbe, katerim treba priložiti 5-odstotno varščino.

Rok za vlaganje ponudeb potече dne 30. avgusta t. l. ob 12. uri popoldne.

C. kr. okr. šol. svet,
v Gorici, 11. avgusta 1905.

Št. 452/D

Razpis službe.

Pri podpisnem zavodu je razpisana služba

1. računskega kalkulanta z dnevnščino K 2.40 oziroma 3 K;
2. računskega vezbanca z letnim adjutum K 800.

Natančneja pojasnila daje podpisano ravnateljstvo.

Prošnje primerno opremljene naj se predložijo prečastitemu varslvu najdalje do 31. avgusta t. l.

Ravnateljstvo zastavljalnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 14. avg. 1905.

Fabris,
ravnatelj.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Št. 2215

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil II. četrtletja, t. j. mesecev aprila, maja in junija 1904

začne v ponedeljek dne 4. septembra 1905, ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 3. avgusta 1905.

Anton Kuštrin
v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidarič & Valentič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stikalnic itd.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznanjati slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov

od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim glede svoje tehnične naobrazbe za precizno in v vsakem pogledu zadovoljivo dovršilo. Cene so take, da se ni bati nikake konkurence.

Za obilna naročila se toplo priporočam z odličnim spoštovanjem

Fr. Srebrnič, mizarski mojster v Solkanu.

Na prodaj

je več sto dog za sode iz lastnih kraških hrastov, po znižani ceni. Več se izve v Gorici, ulica Morelli št. 32 I.

Naznanilo.

Čast mi je naznaniti p. n. občinstvu, da sem prevzel na svoje ime gostilno

„Ai Tre Amici“,

nahajajoči se v Nunski ulici št. 11 in da jo bom tudi sam osebno upravljal in oskrboval. V soboto, dne 19. t. m. dobi gostilna spet svoje staro ime:

„Pri belem zajcu“.

Objednem zagotavljam p. n. goste, da mi bode vedno največja skrb zadovoljiti iste v vsakem pogledu, bodisi z najboljšo domačo kuhinjo, kakor tudi z vini, katerih bom imel na razpolago, in sicer najboljših in različnih vrst. — Točil bom marčno pivo slavnoznane pivovarne puntigamske.

V nadi, da bo moje gostilno p. n. gostje v obilnem številu obiskovali, zahvaljujem se jim najtoplejše že v naprej.

Najudanejši

G. Lippitsch,

bivši gostilničar pri „Treh kronah“ v Gorici.

Dr. Reach

v bolnišnici sv. Roka v Budapešti. Je v vseh slučajih povračujočega se telesnega zaprtja in slabotnega želodnega živčevega delovanja s presenetljivo ugodnim uspehom uporabljal

(oujefero ipnj)

želodčno
tinkturo

G. Piccoli-ja, dvornega založnika Nj. Svet. in lekarja v Ljubljani.

Ena steklenica velja 20 vinarjev in se vnanja naročila z obratno pošto izvršujejo.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojeja pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsk države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštetna in točna. M M M M M

„Centralna posejilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5%

z $\frac{1}{8}$ % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Pivovarna Goriup

GORICA - Tržaška cesta in ulica Rossini - GORICA

V nedeljo 20. avgusta priredi se

VELIK KONCERT

pri katerem bo igrala vojaška godba iz Gorice.

Vstopnina 20 vin. Na tovarniški prostor, kjer bo koncert, pride se lahko s Tržaške ceste ali z ulice Rossini.

Dohodek na vstopnini je namenjen ves družini kovača Vinc. Štrosarja, ki je na praznik Vnebovzetja pri romarski cerkvi na Prevaleh našel smrt, zapustivši vdovo in štiri nedorasle in neprisrbljene otroke.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta 17,

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više. V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, ž'ebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna v kamnoseško stroko spajajoča dela po prav zmernih cenah.

